

LASSERIJ KACHELSMEDERIJ PH. VISSER

1919 - 1981

De smederij van de gebroeders Visser gaat op korte termijn sluiten. Op het moment dat ik dit schrijf, lijkt het uitgesloten dat de zaak kan worden voortgezet. Dit betekent het verloren gaan van een stukje oud Hoorn, omdat zowel een oud ambacht als een beeldbepalend pand verdwijnt. Voortzetting van dit economisch rendabele bedrijfje stuit op financiële problemen: de opvolger (er zijn gegadigden) moet het pand kopen en vervolgens grondig verbouwen of restaureren omdat het anders niet aan de veiligheidseisen voldoet. Men kan niet op de gemeente rekenen en het aantrekken van particuliere geldschietters lijkt onmogelijk. Het is betreurenswaardig dat een klein bedrijf wordt opgeheven, juist nu we in Nederland kunnen constateren dat er een steeds groter wordende interesse ontstaat voor het oprichten van winkels en bedrijven, volgens de principes van de kleinschaligheid. We moeten er dus maar van uit gaan dat het schilderachtige hoekje Geldelozesteeg/Achterom (zie foto) binnenkort ruimte zal bieden aan een architectonische schepping-zonder-fantasie. De projektontwikkelaars hebben al interesse getoond.

Lasserieij Kachelsmederij Ph. Visser, Achterom 26, Hoorn, Anno 1981

Geschiedenis

Een zwager van Philippus Visser (1890-1975) wilde in 1919 zijn smederij op het Achterom sluiten en liever melkboer worden. Door een lening bij een oom kreeg Ph. Visser het geld bijeen om de smederij te pachten. Het vak had hij onder andere geleerd bij de smederij van Masteling op het West in Hoorn; als 19-jarige knaap maakte hij het hek dat nog steeds voor de pastorie van de R.K.-kerk aan het Grote Noord staat. Hij huurde alleen de smederij; het huis ernaast werd bewoond door de weduwe Van Berkum, die een melkhandel had. In het schuurtje rechts van het woonhuis op de hoek van de Geldersesteeg stalde zij haar melkkar. Ph. Visser kocht in april 1921 de smederij en het woonhuis.

Zijn zoon Piet (1913) is na de Lagere School in 1925 direkt in de smederij gaan werken, evenals zijn andere zoon Kees (1916). Achter het woonhuis lag een oud pakhuis met een stuk grond dat eigendom was van de firma Van Meurs. Toen deze in moeilijkheden kwam door het springen van de Zuiderzeebank (+ 1926) kon vader Philip het pakhuis kopen, met het oog op uitbreiding. Jarenlang heeft het plan bestaan er een groot bedrijf te zetten, wat nooit gebeurd is omdat Philip niet graag met "vreemd" geld werkte.

Bij de smederij was ook een verhuurderij van handkarren. In 1926 had Philip 46 hand-